

Hrvatsku južno od Velebita. Sa Tvrtkovom smrću pojavi se kod Ladislava nada, da bi mogao doći do ugarsko-hrvatskog prijestolja, i tada izda u Gaeti u južnoj Italiji listinu, kojom imenova vojvodu Hrvoja i njegova brata Vuka hrvatsko-dalmatinskim banovima, a Ivaniša Horvata za svoga glavnog namjesnika u Ugarskoj i Hrvatskoj. Kako već vidjesmo, Tvrtka je naslijedio Stjepan Dabiša, koji je vladao njegovim tekovinama u Dalmaciji i Hrvatskoj sve do g. 1394. U ostaloj je Hrvatskoj vladao Žigmund, dok mu konačno ne uspije g. 1394. da zavlada čitavom Hrvatskom i Dalmacijom. Sada ovim novim ustankom od g. 1397. njegova vlast bijaše ponovo ugrožena, stim više, što je sada i napuljski dvor poveo vrlo živu akciju. Poslije đakovačkog ugovora bio se doduše i vojvoda Hrvoje priklonio za neko vrijeme kralju Žigmundu obećavajući mu svoju vjernost, ali ga sad vidimo opet kao glavnog kolovođu u ovoj pobuni. Već g. 1395. bijaše umro Stjepan Dabiša, a naslijedila ga, usprkos đakovačkom ugovoru, njegova udovica Jelena Gruba, po čijoj smrti g. 1398. bosanski velikaši, ne obazirući se ni sada na đakovački ugovor, izabraše nezakonitog sina Tvrtkova Stjepana Ostoja. Taj je kralj bio dakle pod velikim utjecajem svojih velikaša, a ponajpače vojvode Hrvoja. Prema tome Stjepan Ostoja nije bio prijatelj budimskog dvora, već se priklanjao napuljskome. Spomenusmo malo prije oživjelu akciju ovog dvora; stim više se napuljski dvor sada upregnuo, jer su mu se i u Italiji poboljšale prilike, te Hrvoje bi imenovan od Ladislava, uz pristajanje Stjepana Ostoje, glavnim namjesnikom u Hrvatskoj. Akcija napuljskog i bosanskog dvora još više ojača, kad je g. 1401. stigla vijest, da je Žigmund zbačen s prijestolja i zarobljen od nezadovoljnih ugarskih velikaša. Sada su se donekle ponavljala vremena Stjepana Tvrtka. Napuljski dvor i njegovi pristaše rade za sebe; Stjepan Ostoja i vojvoda Hrvoje pomažu doduše tu radnju, ali ipak nastojeći u prvom redu, da od toga izvuku za sebe korist; Ostoja želi za sebe ponovo pripojiti Dalmaciju i južnu Hrvatsku, a Hrvoje, gospodar Donjih krajeva, hoće da se učvrsti i u primorju. U Ugarskoj su također mnogi velikaši bili pristali uz Ladislava. Radilo se sada poglavito o tom, da se u prvom redu pridobiju za Ladislava primorski gradovi i otoci.

Sukob sa službenicima kraljevske komore. U takvim je prilikama ostala Korčula vjerna Žigmundu sve do g. 1403. Ipak iz